

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. évf. 10. szám

2004. OKTÓBER

Alázat

Személyesen Krisztustól tudjuk, hogy az alázatos szív az egyik sarokköve a legtökéletesebb boldogság elérésének, a Mennyei Országba való eljutásnak. Ez a kijelentés azonban szinte értelmetlennek tűnik posztmodern korunkban, amelyben a mindennapi élet az evilági érvényesülésről, az erkölcsi parancsok figyelmen kívül hagyásáról, az öntörvényűség kialakításáról szól. Ebben a környezetben az Evangélium alázatra buzdító szava gyengének és életidegennek látszik. Mégis, ha pillantást vetünk Krisztus életére, szenvedésére, halálára és feltámadására, rá kell döbbernünk, hogy a megváltás műve egyetlen egy szóval is összefoglalható: alázat. Az Isten előtti alázat nem csökkenti az ember méltóságát és evilági életének gazdagságát, mivel ezt egészében magának az Istennek köszönheti. Így a XXI. században a gyengeség jelének tartott alázatos lelkület éppen a lelki erősséget fejezi ki, amely maradandó értéket teremt azáltal, hogy ragaszkodik az egyedül tökéletes széphez, jóhoz és igazhoz, a minket irgalmasan szerető Háromszemélyű Egyistenhez. A gögös ember tusakodását érezhetjük az emberi társadalomban, aki istenképiségét félretéve tudatosan, vagy anélkül, Isten nélkül próbál élni. Gyengének és Istentől rászédettnek érzi magát, ha mégis egy-egy pillanatra enged a lelkiismeret szavának és sírva fordul Teremtőjéhez: „Rászédte! Uram, és én hagytam, hogy rászédjen!” Hát engedjük, hogy „rászédjen”, mert ezek az általunk gyengének tartott pillanatok a legerősebb és leglényegesebb pillanataink életünknek, amelyek lépésről-lépésre közelebb visznek minket az alázatos Krisztushoz, aki által a legmagasabbra, Isten Örök országába jutunk.

Anzelm atya

október 8. Magyarok Nagyasszonya

„Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!”

Szent István királyunk öröksége számunkra Mária országa. Azóta borul ránk Nagyasszonyunk palástja veszélyek, gyötrelmek és kételyek között is. Magyarok nagyasszonya ünnepét Vaszary Kolos bíboros, esztergomi érsek kérésére XIII. Leó pápa engedélyezte 1896-ban. Október 8-án történő megünneplését XII. Piusz pápa jelölte ki.

Hittel és szeretettel köszöntjük Máriát mint az egyház egészen kiemelkedő és páratlan tagját, *kit Fiának nagy kegyelme kezdet óta őrizett, akihez a legparányibb bűnhomály sem férkezett.* Nagy szükségünk van rá ma, amikor a sátán mint ordító oroszlán jár körül, támadja a mértékletesség erényét, sugallja a vallásosság mással való helyettesítését. Jó reklámokkal ígér jó üzletet, jólétet, jó reformot, jó divatot, jó utazást, nagy tudást, nagy emelkedést, mert megérdemled. Alig észrevehető, amikor hálójába keríti a lelkeket. Cselvetéseivel szemben azonban ott áll Mária tisztán, mint égből gyöngyöző harmat, mint sérthetetlen lilium a büntövis között. Csak jól kapaszkodjunk bele palástjába: ő segít, hogy szívünk ne tapadjon Istennek nem tetsző, önző, hívságos dolgokhoz, melyekről nehéz lesz elszámolni az utolsó napon.

Rác Gábor tűzzománc képe

Nagyasszonyunk palástja ékes kövekkel van kirakva, ezeknek fénye csillagként világítja be október hónapot. Októberi ünnepeink között van a Szent őrzőangyalok ünnepe másodikon, az aradi vértanúk emléknapja hatodikán. Október hetedikén Máriát mint a Rózsafüzér Királynőjét, nyolcadikon mint Magyarok Nagyasszonyát ünnepeljük. Október huszonharmadika nemzeti ünnepünk és Kapisztrán Szent János emléknapja.

Magyarok Nagyasszonya! Kérjük oltalmadat továbbra is mindnyájunkra, hiszen sohasem hagytál el bennünket. Sik Sándor ma is érvényes szavaival szólva: *Keresztbe kötve várja sorsát Szegény, pihegő Magyarország.*

Kegelevich Lászlóné

In memoriam Horváth Károly

A régi pátriárkák bölcsességükkel, tekintélyükkel szilárdan, biztonságosan tartották össze nagy családjukat. Talán ez a kép a legjellemzőbb Karcsi bácsira. A széthullt családok világában is sikerült feleségével, Katalinnal összetartani négy felnőtt gyerekük családját is, a tizenkét unokát és hat dédunokát, akik egymás barátai, segítőtársai.

Ajándék olyan feleséget találni, akivel egyek lehetnek az imádságban, lelki olvasmányban, a lelkigyakorlatokon, a napi szentmiséken és szentáldozásban. Tudatosan Jézus Szíve szeretetére bízta házasságukat, gyerekeiket, családjukat. Szentnek értékelték a házasságot, és hivatásként élték meg a család szolgálatát.

Mindezek gyökerében a gyerekkori élmények rejlenek: nemcsak a családi indítás, hanem a pestújhelyi és az újpest-megyeri plébániák élete, papjai. Joggal mondhatta a család: a plébánia a második otthona – tréfásan hozzátéve: ha nem az első.

Az Újpesti Cérnagyárban hosszú időn át helyt tudott állni a nehéz időkben is. Nem titkolt világnézetéért nem kapott fizetésemelést, jutalmat – de ha probléma volt a gyárban, őt keresték meg vele, amiért munkatársai, felettesei irigyelték őt.

folytatás a 3. oldalon

Közös

Nagyi! Ha megszületik a kistesóm, te kinek leszel a nagymamája? – kérdezte a minap két és fél éves Kincső unokám. – Akkor ő is az én unokám lesz – feleltem. – Akkor te közös nagyiya leszel mindenkinek? – kérdezte és felsorolta mind a tíz unokatestvérét. – Igen, én közös nagymamátok leszek és egyformán szeretlek mindnyájukat.

Este aztán gyertyát gyújtottunk, szokás szerint imádkoztunk, de Kincsőt még mindig foglalkoztatta a közös gondolata. – Nagyi, Jézus is közös? Enyém is, tied is *kettőformán*? – Megnyugtattam, hogy Jézus egyformán mindenkié, mindnyájan hozzá tartozunk. Aztán elfújtuk a gyertyát, közösen. Így aludt el Kincső, első lépéseit téve a közösség felé.

egy újlaki nagymama

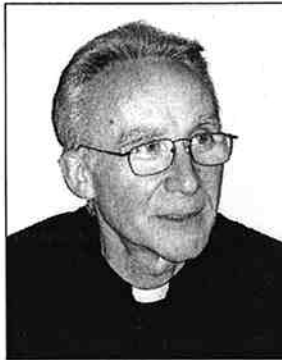
Gyógyítás

Különös, de jó társaságban voltam egyszer régen (egyébként újlaki házigazdánál). Különösnek mondhatom a jelen volt művészeket is, de még inkább a „várázsvesszős” embert, aki vízfolyásokat érzékelt a föld alatt, vagy megmondta, hova célszerű ágyunkat helyezni a nyugodt alvás végett. Legalább ilyen különös volt a kézzel gyógyító nő is, aki éppen szomszédom lett az asztalnál. Fenn tartásaim, melyek bőven voltak, fokozatosan oszlottak el beszélgetésünk során. Elmondta, hogy félig-meddig véletlenül, tapasztalati úton derült ki, hogy csonttörések sokkal gyorsabban forrnak össze, ha ő rájuk (vagy föléjük, már nem tudom) helyezi kezét. Panaszkodott, hogy ez neki meglehetősen kellemetlen, hiszen nincs joga gyógyítani, de a sérültek egymásnak ajánlják, és mivel már ismételt tapasztalta, hogy tud segíteni, nehezen mond nemet. Pedig tudja, feljelenthetik, megbüntethetik, hiszen tiltott tevékenységet végez, még ha nem is fogad el pénzt. Ami a legmeghökkenőbb volt számomra: ő maga éppoly értetlenül állt különös képessége előtt, mint én vagy bármely más közönséges halandó.

Joggal ámulunk el az ilyesmin, ám ugyanakkor nagyon ritkán vesszük észre, hogy mi is rendelkezünk hasonló képességekkel. Mi is tudunk gyógyítani. Köszönéssel, jószóval, dicsérettel fájdalmat csillapíthatunk, bajokat mulaszthatunk, sebeket forraszthatunk össze. Persze lelki sebeket, de hát azok éppen úgy tudnak fájni. És az effajta gyógymód esetén még csak büntetéstől sem kell félnünk. Ne fukarkodjunk hát érdeklődéssel és elismeréssel, meghallgatással és biztatással: a figyelmes szeretet is gyógyít.

Szaszovszky József

Spányi András plébános atya

1969. június 15-én – egy év korkedvezményrel – szenteltek. Ami előtte volt: négy év az áldott piarista atyáknál és egy boldog gyerekkor, amelynek rettetéseit a szülői szeretet elrejtette szemünk elől. Az otthon mellett meghatározó élmény volt a templom, a plébánia, a kerékpározás és a barátság.

Visszatekintve most úgy látom, hogy minden egyszerűen, problémamentesen történt. Eltűnődöm olykor: a kis, mindennapi csodák sora, hogy eljutottam a mai napig. Kegyelem, hogy ezt akkor észre sem vettem. Édesanyánk hosszú évekig egyedül nevelte gyermekeit az önkény embertelen kényszere miatt. Gyermekkorom boldog, tehát gondtalan volt. Most úgy gondolom, ebben pozitív szerepet játszott az általános szegénység, amiben mi is éltünk, és aminek nyomasztó terhét, a holnap bizonytalanságát a szülők viselték. Boldogító feladat volt, hogy tizenkét éves koromtól harangozni jártam reggel hatra és este hétre havi száz forintért, az útba eső tejszarnokban pedig behordtam a tejeskannákat és az üveges rekeszeket egy újabb százasért.

Elérkezett a kamaszkor, apa nélkül, a szokásos szorongató tévedéseivel, a nem szűnőkkel: „Istenem, szeretsz-e, / Istenem, vezetsz-e, / Istenem, megversz-e még?” (Somlyó Zoltán: Megbeszélések az Istennel) – Érettségi: újra együtt a család, egyértelmű és problémamentes hivatásválasztás. Nem is választás: felismerés és elfogadás.

A gimnázium után hat év boldogság a szemináriumban, néhány kiváló, bölcs és szeretetreméltó előljáróval. Közülük kettővel halálukig tartó megtisztelő barátság a biztonság ígéretével. Újmisésként és papságom első öt évében az egyházmegye minden tájegységét végigjártam, kezdve Doroggal, folytatva Nógráddal és a Szigetközzel, majd Buda következett, aztán Pest – és újra, váratlanul Buda.

Ismertem és kerestem a szót: „Isten hozta”. Nem mindenütt hallottam. A Sarlós Boldogasszony Újlakon e szavakkal fogadott. Köszönöm.

Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes!

András atya György atyával pappá szentelésük alkalmával

Medjugorje

Medjugorje egy Bosznia-Hercegovinában fekvő falu, Mostar közelében. 1981. június 24-én jelent itt meg először a Szűzanya hat gyermeknek. A látnokok azóta felnőttek, a jelenések pedig máig folytatódnak. A Szent Szűz minden hónap 25-én az egész világ számára ad üzenetet az egyik látnok, Maria által. Szűz Mária Medjugorjében a Béke Királynőjeként mutatkozott be. Hitre, megtérésre, imádságra, békére szólít fel. Hangsúlyozza a Rózsafüzér imádságot (amely fegyverünk a sátán ellen vívott harcban), a böjtöt (főként szerdai és pénteki napokon), a Szentírás olvasását, a havi gyónást, a gyakori szentáldozást és a szentségimádást.

Aki járt már Medjugorjében, az tapasztalhatta ott a béke és imádság légkörét. A kis falu sok lelki és testi gyógyulás színhelye is. A „világ gyóntatószékének” is nevezik: rengeteg a gyónó, sok a megtérés.

Hivatalos egyházi állásfoglalás még nem született a jelenések és az üzenetek természetfölötti voltáról, de a zarándoklatokat engedélyezték.

Szeptember első vasárnapján szentmisék után mi, újlakiak is kézbe kaphattuk a Szűzanya augusztusi üzenetét. A felhívás nekünk is szól. Felfigyeltünk-e rá? Meghallottuk-e? Tettünk-e legalább egy kis lépést a hit útján?

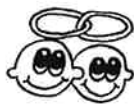
Sütöri Ágnes

Családi események

A keresztség szent-ségében részesült: szeptember 26-án Gál Botond István.

Örök hűséget esküdött egymásnak: szeptember 4-én Vincze Krisztián és Pétervári Katalin, 11-én Győrei Viktor és Bíró Borbála, Toma Zsolt és Fenyvessy Katalin, 25-én dr. Csik Tibor és Goda Beatrix, valamint dr. Pátrovics Péter és Egri Éva.

Halottaink: Kujarik Béláné (86), Grimm István (74), Szundy Gizella, Kóczián Gyuláné (80), Zengő Ferencné (82),

Horváth Károly 1924-2004

folytatás az 1. oldalról

Szüntelenül képezte magát, és amint megnyílt a lehetőség, azonnal jelentkezett a levelező teológiára. Az ottani professzorok közül különösen is nagyra becsülte Kerekes Károly és Király Ernő atyák előadásait, akikkel baráti kapcsolatot ápol.

Nemcsak a vérrokonság szerinti nagy család, hanem az ujlaki egyházközség nagy családja is hálásan köszöni meg a plébánián több, mint három évtizeden keresztül végzett fáradtságos és sokoldalú szolgálatát. Tizennyolc éven át tanított hittant, amivel szíve vágya vált valóra. Sokan emlékeznek ma is kivetített rajzaira, unokáiról szóló példabeszédeire, az összefoglalókra és táblázatokra, melyeket mások is felhasználtak.

Áldoztatási engedélye nem üres papír volt számára: sok-sok idős embert áldoztatott meg otthonában, kórházban, vagy a vasárnapi szentmiséken. Milyen megrendítette, hogy ő szolgáltathatja ki az Úr Szent Testét. Örömmel fogadta, ha kórházi igeliturgia megtartására kérték fel, ezt a feladatot a legutóbbi időkhöz alapos és lelkes felkészüléssel végezte.

Az egyházközség életének hétköznapi oldalán a pénzügyek könyvelését, a Sárlos Boldogasszony Alapítvány teljes adminisztrációját végezte praktikus, új ötletekkel – amit többen átvettek tőle –, adóügyekben való nagy tájékozottsággal és olyan számítógépes gyakorlattal, hogy az unokák ebben is felnéztek rá.

Amikor életét, szolgálatát megköszönjük, tudjuk, hogy ő nem egy emlék, nem csak egy követendő példa, hanem segítők, közbenjárók is az Úrnál. Akiket ismert, segített itt a földön, joggal remélhetjük és kérhetjük támogatását, segítségét odafönről is.

György atya

IGE-IDŐ

Mai igénk a következő: „Az Úr meghagyta, hogy ezt tegyük: hat napon át dolgozhattunk, a hetedik nap azonban legyen szent, legyen ünnepnap, a teljes nyugalom napja, legyen az Úrnak szentelve.” (Kiv 35, 1b-2)

A hajdan az ószövetségi választott népnek adott útmutatás nekünk is szól, ránk is vonatkozik. Sőt, talán jobban. Mert a mi életünk kényszerhelyzetekkel van tele: a megélhetés biztosítása nagyobb energiabefektetést igényel, mint eddig bármikor, és a folytonos rohanásban igen nehezen tudunk (ha egyáltalán akarunk) megállni. Márpedig muszáj megállnunk ahhoz, hogy legalább egy napot az Úrnak szenteljünk. De megtesszük-e?

A felkeléstől az lefekvésig Istenről szól-e a vasárnapunk? Teszünk-e valamit azért, hogy valódi ünnep legyen – készülünk-e rá külsőleg-belsőleg? Megszenteljük-e szentmisével minden vasárnapunkat, vagy kisebb indok is elegendő ahhoz, hogy ne menjünk el a templomba? Ha pedig elmegyünk, tiszta testtel-lélekkel, szép ruhában, imádsággal veszünk-e részt a szentmisén?

Sokakat annyira elsodor az élet, hogy bőven marad tennivalójuk vasárnapra is: ekkor intézik a bevásárlást, a nagytakarítást; az építkezésben sem tartanak szünetet, stb. Ez vajon mennyiben felel meg Isten azon elvárásának, hogy a hetedik nap... legyen szent, ... a teljes nyugalom napja...? Saját magunk kizsákmányolása helyett használjuk fel inkább vasárnapunkat tartalmas pihenésre, rokonok-barátok meglátogatására, családi programokra! Nem arra hív minket az Isten, hogy legalább ezen a napon jobban figyeljünk rá és embertársainkra?!

Jüling Erika

Képviselőtestületünk szeptemberi üléséről

Az ülés elején a közös ima után új plébánosunk, András atya mesélt életéről, majd Gyula atya rövid bemutatkozása következett. Ezután tértünk át a munkacsoportok beszámolóira.

Lasetzky Frigyes tájékoztatta a testületet a templom restaurálási munkákról, eszerint a templomablakok cseréje szeptemberben elkészül(t), míg a templomhajó harmadik szektorának festése novemberben fejeződik be. A festés után még négy reflektor elhelyezésére kerül sor. A kórus alatt és fölött levő rész festése, a lábázat burkolása, az orgona felújítása és a liturgikus tér kialakítása a következő évekre marad. A renoválás következő évre tervezett munkálatait minél előbb meg kell határozni, hogy a szükséges anyagi fedezet egy részét megpályázhassuk. Terveznünk kell a plébániaépület egyes részeinek felújítását is annak ellenére, hogy az erre benyújtott pályázatunkat idén elutasították. Ezekkel a feladatokkal a testület a műszaki munkacsoportot bízta meg.

A liturgikus munkacsoport részéről Molnár Gábor elmondta, hogy az áldoztatási engedélyek érvényesítése folyamatban van, és mivel az eddiginél kevesebb az áldoztató, jobban oda kell figyelni a beosztásra. András atya Szakolczai Jutkának és minden oltárdíszítőnek megköszönte áldozatos munkáját. A liturgikus eseményekben előretételezve az adventi triduum megtartására a testület Müller György atyát szeretné felkérni.

A hitoktatás szeptember elején elkezdődött, sajnos egyre kevesebb a gyerek. Ez tükröződik az elsőáldozók létszámában is, október 17-én tizenketten veszik először magukhoz az Oltáriszentségben jelenlévő Úr Jézust.

A családpassztorációs munkacsoport vezetője, Harmat Péter a nyári napköziről beszámolva megállapította, hogy mindannyiunknak hiányzik Lasetzky Kriszta önfeláldozó munkája és nagy szeretete, de Németh Anikó és Zurbó Péter ezen a nyáron is mindent megtett, hogy a résztvevő gyerekek testben és lélekben egyaránt gyarapodjanak. Beszámolt a családok közösség nyári lelkigyakorlatos táboráról, amely a Déva melletti Kőrösbányán Böjte Csaba atya vezetésével zajlott. Horvay Marikától megtudtuk, hogy új családok közösség van születőben: Marika a nyár folyamán nyolc óvodás gyerekkel és szüleikkel ill. nagyszüleikkel töltött három napot a Mátrában. Újabb ujlaki közösségteremtő alkalom lehet az október 9-i Csobánka-Szentkútra tervezett kirándulás (lásd külön felhívásunkat). Bóné András a Szent Család napi kerek évfordulójukat ülő házaspárok ünnepének megszervezésére hívta fel a figyelmet.

Tarján Mária a karitás munkacsoport munkájáról beszélt: nyolc állandó munkatárs látogatja az idős rászorultakat, orvoshoz, templomba kísérik őket. Idén ősszel 13 családnak tudtak tanévkezdő segínyt nyújtani, ehhez az Újlak Karitás alapítvány is hozzájárult. Udvardy László a Bécsi út 18-ban folyó munkáról számolt be, ahol hetente egyszer, hétfőn este meleg ételt és ruhát osztanak a hajléktalanoknak. Fontosnak tartotta megemlíteni, hogy a Batthyány téri kenyérszétosztás mindennapos szolgálatát jól szervezetteren és nagy odaadással végzik az erre vállalkozók.

Az idő előrehaladta miatt a 2005-2006-os templomjubileumról már csak említésszinten került szó, az ünnepi készülődést hamarosan el kell kezdeni.

Az ülés végén megemlékeztünk szeptember 7-én elhunyt képviselőtársunkról, Horváth Károly templomatyáról, a befejező imát őerte imádkoztuk. A következő ülés időpontját november 11-re tűztük ki.

F. Z. E.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és után.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

Új hivatalos idő:
 hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
 kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):
 vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰ és 18⁴⁵ – 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Októberi program:

okt. 5.: Megemlékezés az Idősek világnapjáról
 okt. 12.: A Séta az időben c. kiállítás megtekintése a budai Várban
 okt. 19.: „Üzenet.” Mécs László gondolatai, értékük és érvényességük napjainkban
 okt. 26.: Filmvetítés Erdélyről

Az újlaki nyugdíjasok klubja szeretettel hív olyan előadókat az egyházközség soraiból, akik szívesen – és közérthetően - beszámolnának valamilyen érdekes szakmai, kutatási témájukról!

R. M.

Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal, és ránkívította a kiengesztelődés igéjét.
 2Kor 5,19

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Októberi naptár

Október hónapban hétköznaponként 17¹⁵-kor együtt imádkozzuk a rózsafüzért, utána a lorettói litániát.

1. P. Liseux-i Kis Szent Teréz
2. Szo Szent őrzőangyalok
4. H. Assisi Szent Ferenc
7. Cs. Rózsafüzér Királynője
8. P. Magyarok Nagyasszonya
15. P. Avilai Nagy Szent Teréz
16. Szo. Alacoque Szent Margit
17. V. Elsőáldozás a 9 órás misén
18. H. Szent Lukács evangelista
23. Szo. Kapisztrán Szent János
- Nemzeti ünnep, a 6 órás szentmisét az 56-os forradalom áldozataiért ajánljuk fel.
28. Cs. Szent Simon és Júdás Tádé apostolok

Hírek, hirdetések

- Augusztus végén plébániánkra érkezett Szabó Gyula atya, gyulafehérvári egyházmegyes pap, aki érseke engedélyével ideiglenesen máshol láthat el szolgálatot. Gyula atya azóta nálunk misézik és egyéb feladatokat is ellát. Szeretettel köszöntjük és reméljük, érsek atyánk ki fogja nevezni őt újlaki szolgálatra.
- Mint már augusztusi számunkban közöltük, Pozsgai István sekrestyésünk megvált munkakörétől. A sekrestyési teendőket augusztus eleje óta ideiglenesen Sólyom László látja el.
- A Margitszigeti Szent Mihály kápolna búcsúnapját október 3-án tartjuk. Az ünnepi szentmise ¼ 12-kor kezdődik.
- Szeptember 18-án volt a budai képviselőtestületi küldöttek legutóbbi találkozója a szentimrevárosi ciszterci plébánián; egyházközségünket Szaszovszky József képviselte. Brückner Ákos atya „Az Egyház az Eucharisziából él” kezdetű enciklikát ismertette, Ullrich Zoltán pedig az Ökumenikus Baráti Társaság egy héttel korábbi konferenciájáról számolt be.
- Szeptember 20-án szentségimádással egybekötött imaest volt templomunkban az esti mise után az ifjúsági hittanosok szervezésében. Minden hónap harmadik hétfőjén, októberben 18-án hasonló imádságos összejövetelre hívják szeretettel az újlaki híveket.
- Hagyományos jótékonyági műsoros estünket, melynek bevételét az idősek karácsonyi megajándékozására fordítjuk, idén november 13-án, szombaton, az esti mise után a Szent István hittanteremben tartjuk. Az est házigazdája, Pozsgai István fellépők jelentkezését várja szerkesztőségünkön keresztül.
- A Sárlos Boldogasszony kórus szeretettel vár új tagokat kedden és csütörtökön 19 órától a Szent István terembe. Előképzettség, kottaolvasás nem előfeltétel. Érdeklődni lehet a 325-7652-es telefonon is.
- Külföldi tapasztalatokkal rendelkező (három év Párizsban a jezsuitáknál) fiatal egyetemista fiú, francia nyelvoktatást és hittanoktatást vállal méltányos áron. Érdeklődni lehet a következő telefonszámon: 06-30-246-1287, vagy e-mailen: szpumukli@yahoo.fr
- Fiatal diplomás némettanár külföldi gyakorlattal német tanítást és nyelvvizsgára felkészítést vállal minden szinten. ☎:06-20-431-5608

Kirándulás

Október 9-én, szombaton újlaki kicsik és nagyok, családok és közösségek együtt kirándulunk Csobánka–Szentkútra. Indulás fél kilenckor a plébánia elől. Csatlakozni lehet 9 órakor a 18-as busz téglagyári végállomásánál, ahonnan a kék jelzésen a Teve-sziklát érintve, a Kis-Kevély alatt elhaladva délután két óra tájban érkezünk Szentkútra. Itt lesz játék és pihenés, beszélgetés és ima a kegyhelyen.

Horvay Mária

Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk telefonszámai: Havasi (tel/fax): 368-1618, Keglevich: 325-7357, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-7459; email cím : ujlakihangok@freemail.hu
 A novemberi szám lapzárta: október 20.